

Δικαιοσύνη και Τρίτο Μνημόνιο

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Δεν αισθάνομαι απογοητευμένος από τον ΣΥΡΙΖΑ καθόσον δεν υπήρξα ποτέ γοητευμένος.

Αντίθετα, αισθάνομαι οργισμένος.

Οργισμένος, επειδή η "αριστερή" κυβέρνηση απώλεσε την ηθική της νομιμοποίηση.

Δεν μιλώ για πολιτική νομιμοποίηση, επειδή σε ένα πολιτικό σύστημα όπως είναι το ελληνικό, όπου κυριαρχούν οι συναισθηματικές παρορμήσεις, οι ανέντιμες συναλλαγές και τα οικονομικά συμφέροντα μικροαπατεώνων, δεν υφίσταται ζήτημα νομιμότητας ή νομιμοποίησης.

Μιλώ για την ηθική νομιμοποίηση ενός πολιτικού οργανισμού (ΣΥΡΙΖΑ) που επί πέντε έτη κήρυξε και διεξήγαγε ανένδοτο αγώνα κατά των προηγούμενων κυβερνήσεων, στηλιτεύοντάς τις ανελέητα για πολιτική ανεπάρκεια και εθνική μειοδοσία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε καθετί για να μας γίνει συνείδηση ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις υπέκυψαν στα "άνομα συμφέροντα του διεθνούς κεφαλαίου", είτε από ανικανότητα προς διαπραγμάτευση, είτε επειδή "πουλήθηκαν στους διεθνείς τοκογλύφους".

Είμαι οργισμένος επειδή έδειξα εμπιστοσύνη, πεπεισμένος τουλάχιστον για την εντιμότητα της αριστεράς (αν και δεν πρόσκειμαι πολιτικά σε αυτό το χώρο) και αισθάνομαι ότι κυριολεκτικά πιάστηκα κορόιδο. Θεώρησα, ότι ένα νεοφιλελεύθερο κατεξοχήν οικονομικό πρόγραμμα, όπως και ήταν στην ουσία του το περίφημο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, αποτελούσε το καταλληλότερο πρόγραμμα οικονομικής διαχείρισης για μια περιφερειακή, υπανάπτυκτη καπιταλιστικά χώρα, όπως είναι η Ελλάδα.

Δυστυχώς όμως, σήμερα, κορόιδο αισθάνεται το 62% των Ελλήνων ψηφοφόρων, που ψήφισαν "όχι" για να δουν τις επόμενες ημέρες την άτεγκτη αντιμνημονιακή κυβέρνησή τους να επιδιώκει την υπογραφή του τρίτου και βαρύτερου μνημονιακού προγράμματος, ισχυριζόμενη μάλιστα ότι αν ακολουθούσε την πολιτική του "όχι" που η ίδια πρότεινε στους πολίτες, η Χώρα θα οδηγούνταν σε καταστροφική άτακτη χρεοκοπία.

Αυτή δεν είναι απλά μια πολιτική στροφή, αλλά η πιο βαθιά πολιτική ανεντιμότητα, η απόλυτη καταρράκωση του ηθικού αναστήματος μιας παράταξης, που μέσα σε ελάχιστα εικοσιτετράωρα, κατόρθωσε να εξαλειφθεί το πιο ρεαλιστικό και εξελιγμένο τμήμα της αριστεράς, με όλο το πλήθος των διανοητών, επιστημόνων και καλλιτεχνών που την στήριξαν διαχρονικά. Μιας παράταξης, πολιτικού κληρονόμου του ευρωκομμουνισμού, όπως αυτός διαμορφώθηκε από τον Μαρσαί, τον Μπερλινγκουέρ και τον Λεωνίδα Κύρκο.....

Θα αναρωτηθείτε υποθέτω για πιο λόγο αυτές τις σκέψεις μου τις δημοσιεύω σε αυτή την ιστοσελίδα και μάλιστα σε σχέση με την κατάσταση της Δικαιοσύνης στην Ελλάδα.

Θα σας εξηγήσω το λόγο.

Μια κυβέρνηση ταπεινωμένη και ηθικά καταρρακωμένη, είναι πλέον έτοιμη να οδεύσει σε ένα διαρκή κατήφορο.

Προετοιμαστείτε για συνεχόμενες και ολοένα βαρύτερες συνθηκολογήσεις.

Διότι, "δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται".

Ένας από τους πρώτους τομείς της Διοίκησης που θα θιγεί είναι η Δικαιοσύνη.

Με το πρόσχημα των καθυστερήσεων και της αναποτελεσματικότητας στην απονομή της δικαιοσύνης θα πρέπει να περιμένουμε ουσιαστικές και ραγδαίες αρνητικές εξελίξεις. Εννοείται ότι οι καθυστερήσεις δεν θα αποδοθούν στους αυτουργούς, δηλαδή τους Δικαστές, που είναι και οι κύριοι υπεύθυνοι, καθόσον τους Δικαστές, καμία κυβέρνηση δεν τολμά, δεν θέλει ή δεν μπορεί να τους αγγίξει. Υπεύθυνοι θα θεωρηθούν και πάλι, οι μόνοι που πραγματικά δεν ευθύνονται, οι "συνήθεις ύποπτοι" δικαστικοί υπάλληλοι.

Ας αναμένουμε λοιπόν:

- βαθιές αλλαγές στους Κώδικες Πολιτικής και Ποινικής Δικονομίας,
- ακριβότερη Δικαιοσύνη,
- κατάργηση ακροαματικών διαδικασιών,
- επέκταση μαγνητοφώνησης πρακτικών,
- καταστρατήγηση του ωραρίου των γραμματέων έδρας,
- παράκαμψη της συνταγματικά κατοχυρωμένης διαφοροποίησης των δικαστικών από τους διοικητικούς υπαλλήλους και πολλά άλλα..

Δεν αρέσει σε κανέναν να γίνεται μάντης κακών γι αυτό και εύχομαι να διαψευσθώ, αλλά εξακολουθώ να φοβάμαι για τα χειρότερα.

Σε αυτή την περίπτωση - κατά την οποία θα ξεκινήσει η υλοποίηση των απευκταίων - θα πρέπει να ακολουθήσουμε συγκεκριμένους τρόπους αντίδρασης και ειδικότερα:

1) Να παραμερίσουμε την παρωχημένη και αναποτελεσματική παλαιοσυνδικαλιστική πρακτική των απεργιών, αποχών και στάσεων εργασίας, εφόσον ο κλάδος μας, λόγω ιδιαιτέρων συνθηκών, δεν μπορεί να ασκήσει αποτελεσματική πίεση απεργώντας (αφού οι «υπό παραγραφήν» υποθέσεις συζητούνται).

2) Να επιδιώξουμε την υποστήριξη του πολίτη, αναδεικνύοντας τις δικαστικές υπηρεσίες ως φωτεινό παράδειγμα εξυπηρέτησης και αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης, αγωνιζόμενοι να διώξουμε από πάνω μας το σπίλο του "ανίκανου", "τεμπέλη" και "ανέντιμου" δημοσίου υπαλλήλου.

3) Να απευθυνθούμε σε στελέχη της αντιπολίτευσης, ανεξάρτητα από τις προσωπικές μας πολιτικές επιλογές, προκειμένου να τους ενημερώσουμε για τα ουσιαστικά και πραγματικά προβλήματα του κλάδου μας και να τους δώσουμε επιχειρήματα ώστε να αντιπαρατεθούν στις επερχόμενες καταγιστικές δυσμενείς αλλαγές.

4) Να απευθυνθούμε και να πληροφορήσουμε τα μέσα ενημέρωσης που διαμορφώνουν την κοινή γνώμη, δίνοντας βαρύτητα στο γεγονός ότι η εύρυθμη λειτουργία της δικαιοσύνης, αποτελεί έναν από τους καθοριστικούς παράγοντες της λειτουργίας ενός δημοκρατικού πολιτεύματος και κάθε χτύπημα στην απονομή της δικαιοσύνης αποτελεί και χτύπημα στις ατομικές ελευθερίες.

Ελπίζω να βρεθούμε όλοι μαζί σε αυτή την προσπάθεια,

- όχι για να υπερασπιστούμε στενά συντεχνιακά συμφέροντα,
- όχι για να ζητήσουμε αυξήσεις μισθών και επιδόματα,
- αλλά για την κατοχύρωση του θεσμικού μας ρόλου και
- την υπεράσπιση της απονομής της δικαιοσύνης, της οποίας αποτελούμε ουσιαστικό συντελεστή.

Δημήτρης Καράβολας